

Himlenes himle kunne ikke rumme dig!

1.Kong.8.27: ”Thi sandelig, mon Gud skulle bo på jorden? Se, himlene og himlenes himle kunne ikke rumme dig ...”

Hvem har ikke ofte stået og betragtet stjerneverdenens strålende illumination? Og når øjet ikke kunne række længere, gik tanken videre – helt ud bag mælkevejens myriader.

Så måtte også den standse – til sidst! Den fandt ingen bund i stjernehavets uendelige dyb.

Og om end tanken kunne række helt ud til de yderste sole i dette ufattelige univers, så havde den dog endnu ikke nået grænsen for Guds bolig!

THI HIMLENES HIMLE KAN IKKE RUMME GUD!

Det skabte er for ringe til at rumme Skaberen!

Og denne uendelige Gud vil i Jesus Kristus, på grund af Hans kors, bøje sig så dybt ned, at Han vil tage bolig i et fattigt menneskeliv.

Også i dit, hvis du selv vil.

Luk det op for Jesus, og da skal du erfare, at Han drager ind og fylder det med noget af Guds uendelige fylde.

Den Gud, som har elsket dig med en evig kærlighed.

Efes.1.5: ”Idet Han i kærlighed forudbestemte os til sønneudkårelse hos sig ved Jesus Kristus ifølge sin egen viljesbeslutning.”

Rom.5.8: ”Men Gud beviser sin kærlighed over for os, ved at Kristus døde for os, medens vi endnu var syndere.”